

VDÁVÁ SE PRO VNITROSTRANICKOU POTŘEBU - PO PŘEČTENÍ PŘEDEJ DÁL!

ročník V/5 - 2018

Dotlouklo srdce věrného člena Dotlouklo srdce hraničáře

Vedení Okresní rady KČP Břeclav dává na vědomí všem věrným hraničářům, bývalým příslušníkům Pohraniční stráže ČSSR, členům KČP, členům KSČM i ostatním levicovým organizacím a seskupením, že nás na velikonoční pondělí dne 2. dubna 2018, týden před svými 91. narozeninami zcela nečekaně opustil náš soudruh Ladislav Struška, dlouholetý a věrný člen naší strany, bývalý příslušník a major v.v. Pohraniční stráže ČSSR, zakládající člen a také čestný předseda Okresní rady KČP Břeclav. Celý svůj život zasvětil službě vlasti, práci ve straně a sovi přísahu vlasti nikdy neporušil.

Ladislav Struška se narodil 09. 04. 1927 ve Vysokém Poli na Valašsku do dělnické rodiny. Otec byl dělníkem u fy Baťa, matka v domácnosti, rodina měla k dispozici kousek políčka a 2 kravky. Narodil se jako třetí z osmi dětí, z nichž do současnosti žil pouze on a jeho mladší sestra Františka. Ve Vysokém Poli chodil do obecné

školy, jiná tady nebyla a pokračoval docházkou do měšťanské školy ve Valašských Kloboukách, vzdálených cca 10 km od jeho bydliště, které v zimě i v létě musel absolvovat tam i zpět pěšky za každého počasí. V té době nebyl žádný školní autobus či jiná možnost se do školy dostat. Po absolvování měšťanské školy nastoupil do učení na tehdy jediné volné místo ve Zlíně a zde se i přes veškerý odpor vyučil holičem.

Za druhé světové války byl ročník 1927 v roce 1945 povolán k nuceným pracím na zákopech do Německa. Když v Otrokovcích povolanci nastoupili do připraveného vlaku, zazněly sirény ohlašující nálet, vlak vyjel z nádraží. Ladislav využil tehdy způsobeného zmatku, utekl zpět domů a do konce války se skrýval a pracoval načerno v lese na sázení stromků, zpracování dřeva atd., aby přispěl na své živobytí.

V této době využil svého dosaženého výučního listu a stříhal a holil partyzány, kteří ve Vizovických horách operovali a své spojence našli nejen na Ploštině, ale i v ostatních přilehlých vesničkách.

V dubnu roku 1945 při práci v lese se stal nechtěným svědkem vypálení Ploštiny. Měl vlastně velké štěstí, protože komando zlínského gestapa mířící na Ploštinu postupovalo lesem z opačné strany a bralo s sebou každého, kdo v tu dobu v lese pracoval. Štěkot psů, křik a viditelný oheň lesní dělníky donutil k urychlenému opuštění práce v lese a vyhledání úkrytu. Teprve následující den se dověděli, co se vlastně na Ploštině odehrálo. Tyto zkušenosti formovaly jeho životní postoje a po skončení války v r. 1946 vstoupil do KSČ. Protože potřeboval najít vhodné zaměstnání, nečekal, a když přišla výzva k osídlování pohraničí a organizovaly se brigády na sklízení úrody ve vysídlených oblastech, chtěl pomoci budovat svobodnou republiku a přihlásil se na zemědělskou brigádu do pohraničí do Hlinska u Osoblahy. Zde sklízel úrodu z polí, jezdil s koňmi a prostě dělal vše, co bylo třeba. Tak plynul čas v osvobozené republice a přišlo předvolání k odvodu. V roce 1948 byl odveden a nastoupil k základní vojenské službě. Byl získán pro bezpečnostní službu (SNB) a absolvoval půlroční přípravu pro tuto činnost. Po absolvování přípravy nastoupil k ochraně státních hranic do Nové Pece na Šumavě. Po roce služby na státní hranici byl vyslán na

půlroční vojenskou akademií do Prahy a pak již se ochrana státní hranice stala jeho celoživotním posláním.

Vrátil se ke službě na státní hranici do Nové Pece, později sloužil v Horní Plané, a když rodiče zestárlí a potřebovali jeho pomoc, požádal o přeložení na Moravu, kde sloužil v Hrušovanech nad Jevišovkou, poté v Březí a nakonec zakotvil v Břeclavi, kde žil dosud.

V roce 1951 se oženil a jeho manželka Anna s ním obětavě sdílela vše, co služba na hranici vyžadovala. Krátce po narození prvního syna Ladislava a po přidělení bydlení v Horní Plané se manželé již neopustili až do roku 1974, kdy jeho žena Anna po těžké nemoci zemřela. Z jejich manželství se narodil ještě druhý syn Vlastimil. O oba syny se po smrti manželky Ladislav vzorně staral a vystrojil oběma pěknou svatbu a přivítal na svět později svá 4 vnoučata. Dnes má kromě nich již i 4 pravnoučata.

Ladislav se znovu oženil až v roce 1980 s JUDr. Martou Struškovou, s níž žil dosud. Z tohoto manželství se žádné děti nenarodily, ale za svoji přijal dceru JUDr. Marty Struškové z jejího prvního manželství, Zuzanu a dalším vnukem se mu stal její syn Jakub.

Svoji službu na hranici ukončil odchodem do důchodu v r. 1982 ve funkci velitele výcvikového praporu PS Břeclav s hodností majora. Pak dalších několik let pracoval na ONV Břeclav na oddělení CO.

Ladislav Struška byl vždy aktivním členem KSČ, po ukončení služby se stal předsedou ZO KSČ ve Staré Břeclavi, kde bydlel, později byl zvolen do funkce předsedy OV KSČM v Břeclavi (r. 1992), a i když po několika volebních obdobích tuto funkci předal mladšímu, stále pracoval v dalších stranických funkcích v ZO, členem výboru u Milana Svrčka byl doposud. Mimo to byl jistý čas i předsedou OV svazu zahrádkářů atd.

Na svoji službu na hranici byl vždy hrdý a nikdy se za ni nestyděl i přes útoky, které po roce 1989 museli pohraničníci poslouchat. Aktivně se proto zapojil do KČP ihned v počátcích jeho vzniku (sekce – Znojmo) a stal se zakladatelem OR KČP v Břeclavi a jejím dlouholetým předsedou. Byl také po léta členem Národní rady KČP v

Praze. I nyní byl členem KČP v Břeclavi, funkci předsedy předal mladšímu, ale vzhledem k jeho podílu na práci a zkušenostem v práci KČP byl zvolen čestným předsedou OR KČP. Zdraví ho v poslední době velmi zlobilo, přiměřeně k věku a dle svých možností se snažil činnost OR KČP podporovat a účastnit se klubových akcí.

V Ladislavu Struškoví ztrácí břeclavská okresní rada nejen svého čestného i zakládajícího předsedu, ale i velmi aktivního člena, který se podílel na organizování veškerých akcí a byl vždy přínosem pro naši práci.

Čest jeho památce!!!

JUDr. Marta Strušková
JUDr. Jaroslav Bařka

Země jarem rozedmutá
srdce štěstím naladí,
když tu jak blesk zpráva krutá
srdci ránu zasadí.

Stáhne hrdlo, oči zkalí,
v naše řady udeří.
Chybí Lad'a. Prázdnou pálí,
v návrat nikdo nevěří.

Usmívá se, mizí tiše,
zdraví pěstí vztyčenou,
vzývá zvednout hlavu výše,
dál jít cestou vytčenou.

Soudruhu náš drahý, milý,
dík za život poctivý.
Za tvou práci, věrnost, síly,
vlast vzkazuje: Díky ti!

Výsledek voleb nebyl nejlepší

Z každého jednání, školení nebo třeba přednášky si člověk odnese nějakou zajímavou myšlenku. Mně osobně v uších stále rezonuje věta pronesená staronovým předsedou ÚV KSČM, kterou jsem použila

pro název článku. Ráda bych se pokusila o objektivní zhodnocení sjezdového rokování, ale to asi úplně nejde. Výsledky některých voleb jste se dozvěděli i dříve než my v sále – nasazení agenti se očividně dostanou kamkoliv. Oficiální výsledky a přehled z jednání už patrně znáte z TV a novin. Ale pro jistotu stručný přehled zvolených funkcionářů. A vezmeme to od toho nejvyššího.

X. sjezdu se zúčastnilo 313 delegátů vyslaných okresními konferencemi. Tak si můžete udělat obrázek o těsném vítězství některých kandidátů.

Předsedou ÚV KSČM se stal Vojtěch Filip se 165 hlasy (s. Skála měl 143 hlasů). 1. místopředsedou, který bude mít na starosti řízení strany, se stal s. Šimůnek se 158 hlasy (s. Zachariáš – 108 hlasů). Místopředsedou pro odborné zázemí a teoreticko-ideologickou práci s odpovědností za volby byl zvolen s. Grospič se 155 hlasy (s. Skála 147 hl.). Místopředsedou pro ekonomiku a hospodářské záležitosti je nově zvolen s. Ort se 193 hlasy (s. Vostrá 108 hl.). A poslední místopředsedkyně, ne důležitostí, je s. Konečná se 188 hlasy, která bude mít na starost evropské záležitosti a občanský sektor. Do dalších volených funkcí byly zvoleny s. Pěňčiková jako předsedkyně Ústřední revizní komise a s. Vrzalová do čela Ústřední rozhodčí komise. Další volby už byly jen potvrzením orgánů podle návrhů jednotlivých krajských konferencí.

A v jakém duchu se neslo další jednání? Na jednodenní sjezd, který měl hlavně reagovat na výsledky voleb, jsme si pozvali prezidenta republiky. Prý to byl velký úspěch, protože se poprvé v historii KSČM dostavil prezident ČR na sjezd KSČM. Napadá mě otázka, proč teď? Miloš Zeman byl prezident i v období IX. sjezdu v r. 2016, mohl se dostavit už tam. To byl sjezd svolaný v řádném termínu.

X. mimořádný sjezd svolaný na základě totálního propadu ve volbách podle mě nebyl nejvhodnějším místem. Od delegátů bylo navrženo přerušení sjezdu a jeho pokračování, aby mohla

proběhnout řádná analýza volebních výsledků. Bylo navrhováno, aby byla prodloužena diskuse. Nic z toho neprošlo a my navíc ztratili hodinu času kvůli projevu prezidenta. Bezpečnostní opatření kolem jeho příjezdu omezilo i práci mandátové komise.

A projev? „Vážený soudruhu předsedo, milý Vojto, vážené soudružky, vážení soudruzi, dovoluji mi, abych vás pozdravil tím starým sociálnědemokratickým pozdravem,“ úvod projevu mnohé potěšil a některé pobavil. Politik známý svými bonmoty začal poměrně uvolněně. Zmínil svůj inaugurační projev ve Vladislavském sále doprovázený „pochodovým cvičením“ vedeným Miroslavou Němcovou. Připomenul i svůj projev na sjezdu SPD a kritizoval jejich snahu o boj proti Islámskému státu s jejich odmítáním posílání vojáků na zahraniční mise. Když následně označil Vítězný únor za prohraný únor, zazněl sálem šum. Jeho kritika „justičních vražd z padesátých let, okupace z roku 1968 a kastování občanů po roce 1968“ už některé trochu zaskočila. Měl pravdu v tom, že my sami musíme analyzovat období od r. 1948 do roku 1989. Jenom my sami, naši historikové, filozofové jsou schopni objektivně zhodnotit, co bylo špatně. Ale naprosto nemůžu souhlasit s jeho slovy o pokání. KSČM se, podle mého názoru, omlouvala už dost. Bohužel jsou to omluvy bez vysvětlování. Nikdo z těch, co se za nás omlouvali a omlouvají v médiích, nedává události v Československu do kontextu se světovým děním, s tlakem Západu. Za co bychom se vlastně měli ještě kát. Jeho závěrečná slova „Rýsuje se účast levice jako celku na tvorbě vlády. Prosím, nepromarněte tuto příležitost. Neklad'te si přílišné podmínky, budete mít možnost je aplikovat možná celé čtyři roky,“ asi nejenom u mě vyvolala mrazení. Takže ČSSD oficiálně a KSČM tak trochu skrytě, jako „levicové“ strany, budou podporovat vládu pravicového hnutí. Neměla jsem moc námitek proti toleranci vládě pro stabilizaci situace. Předčasné volby by opravdu nic nevyřešily,

výsledek by se dal očekávat velmi podobný. Ale v okamžiku, kdy si s námi začne ANO pohazovat a využívat naši ochotu k jeho podpoře k tlaku na ostatní strany, se stáváme užitečným blbcem.

Dost k projevu prezidenta. Jeho plné znění lze najít na internetu. Věnujme se chvilku diskusi delegátů. Kromě zpráv o činnosti, přednesených místopředsedy a předsedy komisi, se v diskusi ozvala velká řada delegátů. Hlavním tématem byly prohrané volby, kritika vedení a nutnost změny. Z nejzajímavějších příspěvků a nápadů vybírám ty, co mě zaujaly nejvíce.

S. Filip ve svém příspěvku, kdy navrhoval počet a rozdělení pravomocí místopředsedů, nezapomněl zároveň do těchto pozic zrovna jmenovat lidi, kteří by se tam hodili. Naštěstí o tom rozhoduje sjezd, ale věřím, že spousta delegátů to ovlivnilo.

S. Navrátil přednesl pozdravná poselství ke sjezdovému jednání od komunistických a dělnických stran z různých zemí světa. Přečetl pozdrav s. Karly Šimkové, toho času v LDN válečných veteránů, která nám přála šťastnou ruku při volbě, jako měli oni na sjezdu v r. 1946.

S. Semelová varovala před snahami reformovat KSČM ve volební stranu, nekomunistického typu. Připomněla naše hlavní poslání, kritizovala, že nejsme vidět hlavně tam, kde se prodávají fabriky, vyhazují lidé z práce,.... Konstatovala, že bohužel, některým lidem už nevaříme, jsme jim prostě šumafuk.

S. Skála řekl, že jsme mohli mít vlastní celostátní TV, její nákup ovšem neprošel ve vedení. Trval na veřejném dialogu s vítězem voleb, kdy veřejnost musí vědět o tom, co navrhujeme a jak se k tomu staví ostatní. A máme-li mít budoucnost, musíme mít alternativy, být v čele boje proti lumpárnám.

S. Duchoň vyzval k lepšímu využití budov, například možnost školky v přízemí budovy ÚV na Politických vězňů.

S. Dolejš vyjádřil, že objektivní hodnocení historie není na politické úrovni jednoduché, musíme stylisticky obrušovat hrany, abychom někoho neurazili. (Nevím, od kdy se historie obrušuje, abychom někoho neurazili.)

Další příspěvky se nesly hlavně v duchu voleb a parlamentarismu. Chyběl v tom reálný život mimo parlament. Co opravdu děláme pro lidi? Můžou se na nás opravdu spolehnout?

Na závěr bych jen ráda zkonstatovala naprostou nepřipravenost celého jednání. Zněla kritika, ale naprosto bez odezvy.

Katka Stiglerová

VÝROČÍ MĚSÍCE

1. 5.

Svátek práce

5. 5. 1818

Narodil se Karel Marx, německý filosof, politický publicista, kritik klasické ekonomie, teoretik dělnického hnutí, socialismu a komunismu.

7. 5. 1948

Narodil se Stanislav Bednář. Strážmistr Okresního oddělení Veřejné bezpečnosti Břeclav, usmrčen při výkonu služby v roce 1973.

13. 5. 1938

Vydán manifest „Věrní zůstaneme“. Manifest levicových intelektuálů si kladl za cíl mobilizovat veřejnost proti německé agresi.

16. 5. 1868

Byl položen základní kámen Národního divadla v Praze.

23. 5. 1618

Proběhla Pražská defenestrace, demonstrativní akt odporu českých stavů vedených Jindřichem Matyášem Thurnem proti porušování Rudolfova majestátu, který zahájil české stavovské povstání a tím i třicetiletou válku. Při této akci byli z oken Pražského hradu vyhozeni královští místodržící Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka a Jaroslav Bořita z Martinic a písař Filip Fabricius. Událost se obešla bez obětí na životech.

25. 5. 1928

Narodila se Jiřina Švorcová, československá herečka, držitelka ocenění Národní umělkyně a mnoha dalších.

1. MÁJ 2018

Komunistická strana Čech a Moravy,
okresní výbor Břeclav Vás zve na

OSLAVU SVÁTKU PRÁCE

a KČP Vás zve na

TRADIČNÍ OCHUTNÁVKU VÍN,

kteřá se uskuteční v areálu Domu školství v Břeclavi

1. května 2018 od 10:00 hod.

„S lidmi pro lidi“

Srdečně zvou pořadatelé

Program:

10:00 hod. úvodní slovo – Ing. Zdeněk Tesařík, starosta obce Tvrdonice a zastupitel Jihomoravského kraje za KSČM

11:00 hod. k poslechu zahraje cimbálová muzika „HUDCI“ z Lanžhota

- ochutnávka vína

- občerstvení zajištěno

16:00 hod. ukončení společného setkání

PRO DĚTI SKÁKACÍ HRAD ZDARMA

POZVÁNKA

Dne **8. května 2018** si připomeneme
73. výročí osvobození
Československé republiky
od nacistické okupace
a konec II. světové války.

Pietní akt se koná **ve 14:00 hod.**
na hřbitově v Hustopečích.

Lavičky jsou připraveny. Po ukončení
bude přátelské posezení s hudbou
v restauraci U Halmů.

Srdečně zve
Česko-ruská společnost Břeclav
a OV KSČM Břeclav

Pro zájemce bude připraven autobus. Autobus bude projíždět těmito zastávkami.

Břeclav, a. n.	12:30	Podivín	13:10
Břeclav, Lidická	12:35	Rakvice	13:15
Moravský Žižkov	13:00	Zaječí	13:20

NAŠI JUBILANTI

Květen

Anděla Jančálková	Hrušky	91	let
Anežka Florusová	Hrušky	85	
Marie Štefunová	Týnec	85	
Vlasta Úlehlová	Týnec	85	
Josef Pivoda	Sedlec	85	
Jaroslava Jurčíková	Břeclav	80	
Ladislav Rylich	Břeclav	80	
Josef Vrška	Brod nad Dyjí	80	
Josef Bradávka	Kostice	75	
Karel Kos	Břeclav	75	
Richard Zemánek	Břeclav	75	
Lubomír Pokorný	Mikulov	75	
Anna Weisová	Pavlov	70	
Ivanka Lukášková	Břeclav	70	
Marie Vašíčková	Břeclav	70	
Milada Peloušková	Hustopeče	70	
Eva Koňáková	Pohořelice	70	
Jiří Koranda	Mikulov	70	
Vladimír Hájek	Zaječí	70	
Jitka Hrdá	Klobouky	65	
Marie Tučková	Týnec	65	
Hedvika Němcová	Moravská Nová Ves	60	
Libor Janoušek	Brod nad Dyjí	60	
Blažena Chudárková	Bulhary	55	

Všem oslavencům přejeme hlavně pevné zdraví,
hodně štěstí a úspěchů v osobním i pracovním
životě

Gratulujeme!

Redakční rada: Katka Stiglerová, Milan SVRČEK, Ivana FILIPSKÁ st. a Jaroslava FRYŠTÁKOVÁ

Požadavky na otisknutí Vašich příspěvků podávejte redakční radě nebo na OV KSČM v Břeclavi (Svatoplukova 16, 690 02 Břeclav) vždy do 15. dne měsíce. Příspěvek označte heslem „ZPRAVODAJ“. Příspěvky mohou být redakčně upravovány a kráceny. Tiskové chyby vyhrazeny.

e-mail redakční rady: zpravodaj.breclav@seznam.cz

e-mail OV KSČM Břeclav: tajemnik.breclav@kscm.cz